

דף קמו.

עין משפט ב.ג.

אה"ע סימן נ סעיף ג
עיין לעיל דף קמה. עין משפט ד

דף קמו :

עין משפט א.

אה"ע סימן צ סעיף ה

ה יב. אשה שנתגרשה ^ח ספק גירושין ומתה, אין בעלה יורשה. ^א ואם נתן עיניו לגרשה ומתה, יורשה.

הגה: יג. הטוען על אשתו מומיין ומקח טעות ^ב, אינו יורשה.

הגה: יד. אשה מורדת, בעלה יורשה. אבל אם הוא ^ג המורד או הדירה ואינו נוהג עמה כאשתו, י"א דאינו יורשה.

עין משפט ב.ג.ד.ה.

אה"ע סימן נ סעיף ג
עיין לעיל דף קמה. עין משפט ד

עין משפט ו.

הר"מ סימן רנ סעיף ד

ד ח. אם השכיב מרע שייר דבר שלא נתן דינו כמתנת בריא ^ז שאינה נקנית אלא בקנין.

* ה"ה משיכה או מסירה או הגבהה כל אחד לפני קנינו בין קרקע או

ת. מלשון הטור, דאין נפקעת הירושה אלא בגירושין גמורים. ח"מ.

א. מהרא"ש, ודלא כרשב"ם שכתב שיורשה.

ב. מהמרדכי, והטעם דהודאת בעל דין כמאה עדים דמי כ"כ הח"מ.

ג. מלשון הרי"ף בהגהות אלפסי משמע דירשה עד הגירושין בפועל, כ"כ הח"מ. ולשל"ג אינו יורשה, והב"ח מחלק בין מורד דבעינא ליה למאיסה עליו. ומובא בב"ש ס"ק ו' בסופו בסי' ע"ז ע"ש. ודעת הגהות מרדכי דאינו יורשה, מפ' אע"פ.

ד. ממשנה ב"ב קמ"ו ע"ב, ומסקנת הגמ' שם בקנ"א.

דבלא שייר כלום יש אומדנא שלא גמר להקנותו עד לאחר מיתה, שחזקה שאין אדם נותן כל מה שיש לו לאחרים והוא ישאל על הפתחים. סמ"ע ס"ק י"ד.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

מטלטלין.

ד ט. בשייר ועשה קנין, אם עמד אינו יכול לחזור, והשיור בכל שהוא ה' בין קרקע בין מטלטלין.

* וי"א דבעינן שיור כדי פרנסתו ו'.

עין משפט ז. חר"מ סימן רנ סעיף ב

ב. שכיב מרע שכתב כל נכסיו לאחרים ולא שייר כלום ז' אע"פ שקנו מידו אם עמד ונתרפא לגמרי המתנה בטלה ה' ממילא.

* ואפי' התנה בשעת המתנה שלא יכול לחזור ט' אם לא קנו מידו, אם עמד חוזר.

ב ג. שכיב מרע שלא שייר כלום אם נתרפא אך לא לגמרי אלא יצא מחולי זה ונפל לחולי אחר י', אם לא עמד ולא הלך בשוק אפי' בנשען על מקלו, מתנתו מתנה.

ה. דלפעמים יכול להשתכר מכל שהוא בריוח גדול, כמ"ש בסי' ס"ב סעיף א', שמעיסתו קימץ ואז אין אומדנא. סמ"ע ס"ק ט"ז.

ו. טור בשם הרא"ש פ"ט סי' כ"ו ובתשובה כלל ע"ח סי' ג'. והיינו כדי שיהיה יכול להתפרנס מהריוח או מהפירות קרקע שהשאר, ואם השיור הוא קרקע שצריך עזרת בני ביתו לסייע בעבודת הקרקע צריך השיור להיות מספיק גם לפרנסת בני ביתו ג"כ. אבל אם השיור הוא דבר שא"צ מלאכה רק לעצמו, א"צ השיור אלא לפרנסת עצמו מהריוח. סמ"ע ס"ק י"ז.

ז. ממשנה ב"ב קמ"ו ע"ב, ולשון המשנה לא שייר קרקע כל שהוא, ומבואר בגמ' ק"נ ע"ב דקרקע לאו דוקא, וכ"כ הרי"ף, והרמב"ם בפ"ח מזכיה הלכה י"ד. אבל אם שייר הוי מתנת בריא.

וה"ה אם מחל לאחד שחייב לו בכלל צוואתו אף שמחילה א"צ קנין מ"מ אם עמד חוזר והמחילה בטלה, דלא עדיפא המחילה של החוב מקנין בשאר דברים. סמ"ע ס"ק ה'. ובביאורים ס"ק ב' כתב דיכול לחזור מהמחילה של החוב אפי' עדיין בחוליו.

ח. ואפי' הגיעה לידו המתנה קודם שעמד. ש"ך ס"ק א'. כך משמע מסעיף ד' בהרמ"א. ובשכיב מרע שהקדיש שמהני היינו שאמר "מהיום" או שלגבי הקדש א"א להוציא מההקדש מספק כיון שזו בעיא דלא איפשטא. ע"ש.

ט. מתשובת הרשב"א ח"א סי' תתקע"ה. וריב"ש סי' ר"ז. שלא תיקנו חז"ל ככתובין וכמסורין רק אם ימות וכיון שלא מת חוזר כיון שלא היה קנין כדין. סמ"ע ס"ק ז'.

י. מימרא דר"א משמו של רב, בגיטין ע"ג ע"א.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהוד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

* אע"פ שהלך על משענתו בביתו כ לאו כלום.

ב ד. עמד בין חולי שצויה בו ובין החולי שמת ממנו והלך ונשען במקלו בשוק, אומדין אותו ע"פ רופאים אם מחמת החולי הראשון מת, מתנתו קיימת, ואם לאו אינה מתנה ל. ואם הלך בשוק בלא משענת אינו צריך אומד הרופאים ובטלה מתנתו הראשונה.

עין משפט ז.ט.ג. אה"ע סימן קמא סעיף טז

טז יז. האומר כתבו גט לאשתי כותבים ואין נותנים עד שיאמר תנו, חוץ ממסוכן שקפץ עליו החולי מיד, והיוצא בשיירה למדברות, והיוצא בקולר אף על עסקי ממון, והמפרש בים מ.

כ. ממרדכי בפ' אלמנה ניזונית כתובות סי' רמ"ח, וב"ב סי' תרל"א.

ל. רמב"ם פ"ח מזוכיה הלכה כ"ה.

מ. מבתרא קס"ז ע"א. ועיין בב"י שדוקא אם קפץ עליו החולי מיד, אבל אם לא קפץ עליו מיד אין נותנים די"ל מדוע לא אמר לפני כן תנו אם דעתו לתת.